

หมู่ที่ 4 บ้านฉางข้าวน้อยใต้

ในสมัยนั้นเจ้าผู้ครองนครศรีอยุธยา คือ เจ้าภรที ภูธร บวร ได้มาตั้งฉางเก็บข้าวไว้ในหมู่บ้านโดยสร้างเป็นหลังเล็ก ๆ (น้อย) จึงตั้งชื่อบ้านและวัดว่า “ สันเข้าน้อย ” ต่อมากลายเป็น “ ฉางข้าวน้อย ” จึงเรียกว่า “ ฉางข้าวน้อยใต้ ” เนื่องจากมีชื่อ “ ฉางข้าวน้อย ” 2 แห่งด้วยกัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม สิ้นสุดเดือนพฤษภาคมและมีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม สิ้นสุดเดือนตุลาคม และมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน สิ้นสุดเดือนกุมภาพันธ์ และจะมีอากาศหนาวสุดในช่วงเดือนธันวาคม

ประชากร

หมู่ที่ 4 บ้านฉางข้าวน้อยใต้ จำนวน 345 ครัวเรือน

ประชากรทั้งหมด 787 คน แบ่งเป็นชาย 360 คน หญิง 427 คน

(ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลป่าซาง ณ วันที่ 17 พฤษภาคม 2562)

อาชีพ รายได้ส่วนใหญ่ของชุมชนฉางข้าวน้อยใต้มาจากอาชีพเกษตรกรรม พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการทำนาข้าว และสวนลำไย รองลงมาคือการทำผ้าบาติกและผลิตภัณฑ์สินค้าจากผ้าพื้นเมือง มีสถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม คือสถานบริการน้ำมัน 1 แห่งและร้านค้า จำหน่ายสินค้าพื้นเมืองกระจายอยู่ 2 ฝั่งถนนสายลำพูน-ลี่

ผลิตภัณฑ์ของชุมชน ทางด้านผลิตภัณฑ์ของชุมชน ชุมชนฉางข้าวน้อยใต้ มีการรวมกลุ่มอาชีพ ผลิตภัณฑ์จากผ้า (ผ้าพื้นเมือง ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป) ดังนั้นผลิตภัณฑ์ของชุมชนจึงออกมาในรูปแบบ เสื้อผ้าพื้นเมืองสำเร็จรูป มีจำหน่ายตามร้านค้ากระจายอยู่ ทั้ง 2 ฝั่งถนนสายลำพูน-ลี่ ของชุมชนฉางข้าวน้อยใต้

ศิลปะ วัฒนธรรม ชุมชนฉางข้าวน้อยใต้ มี วัดฉางข้าวน้อยใต้เป็นที่เคารพสักการะของชุมชน มีการอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม เช่น การฟ้อนยอง การตีกลองบูชา การฟ้อนเล็บ ดนตรีพื้นเมือง ของชุมชน เป็นต้น

สถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวในชุมชนฉางข้าวน้อยใต้ ส่วนใหญ่ผู้ที่สัญจรผ่านไปมา จะแวะกราบไหว้ พระธาตุศรुบาปางเปิด ซึ่งอยู่ในวัดฉางข้าวน้อยใต้ และแวะลงเลือกซื้อเสื้อผ้าพื้นเมืองสำเร็จรูปตามร้านค้า 2 ข้างทาง บนถนนสายลำพูน-ลี่ ของชุมชนฉางข้าวน้อยใต้

การคมนาคม ถนนสายหลัก คือ ถนนสายลำพูน - ลี่

ประเพณี เทศกาลและประเพณีของชุมชนฉางข้าวน้อยใต้ มีประเพณีสงกรานต์ตามเทศกาลและประเพณีสงน้ำพระธาตุศรुบาปางเปิด ประมาณวันที่ 23-24 เมษายน ของทุกปี

ทักษะฝีมือแรงงาน ทางด้านฝีมือและทักษะของคนในชุมชน ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน รองลงมาจะเป็นทักษะด้านการจักสานอุปกรณ์ ที่ใช้ในครัวเรือน เป็นต้น

ศักยภาพของชุมชน ชุมชนมีการรวมกลุ่มจัดตั้งโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เช่น โครงการอุดหนุนอาชีพการเลี้ยงโคขุน การรวมกลุ่มอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทุกโครงการที่จัดตั้งขึ้นล้วนแต่เป็นการสร้างความสามัคคี และความเข้มแข็งให้กับชุมชน นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ให้เกิดแก่ชุมชนอีกด้วย

